17/10/2021

Η ηρωική Νάουσα εόρτασε την 109η επέτειο απελευθέρωσής της

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Δοξολογία για την 109η επέτειο της απελευθερώσεως της Νάουσας από τον τουρκικό ζυγό τελέστηκε το πρωί της Κυριακής 17ης Οκτωβρίου, μετά τη Θεία Λειτουργία, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, που κήρυξε και τον θείο λόγο.

© GerBekes IMBNK

Παρέστησαν εκπρόσωποι των τοπικών, πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, ενώ ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί ἕτερον ἔπεσεν εἰς τήν γῆν τήν ἀγαθήν καί φυέν ἐποίησεν καρπόν ἑκατονταπλασίονα».

Στήν πνευματική σπορά ἀναφέ-ρεται ὁ Χριστός στήν παραβολή τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου πού μᾶς εἶναι γνωστή ὡς παραβολή τοῦ σπο-ρέως.

Ἀκούοντας τήν παραβολή αὐτή ἐστιάζουμε συνήθως στήν ἐρμη-νεία τῶν στοιχείων πού ἐμποδί-ζουν τήν καρποφορία τῆς θείας σπορᾶς καί ἐπιχειροῦμε νά διε-ρευ-νήσουμε ποιό ἀπό αὐτά μᾶς ἀφορᾶ, ἔτσι ὥστε ὁ θεῖος σπόρος δέν καρ-ποφορεῖ στίς ψυχές μας.

Σήμερα ὅμως ἡ ἐπέτειος τῶν Ἐλευθερίων τῆς πόλεώς μας ἀπό τόν τουρκικό ζυγό μᾶς παρακινεῖ νά ἐστιάσουμε στήν τελευταία πε-ρί-πτωση πού ἀναφέρει ὁ Χριστός στήν παραβολή, νά ἐστιάσουμε στόν σπόρο πού ἔπεσε «εἰς τήν γῆν τήν ἀγαθήν καί φυέν ἐποίησεν καρ-πόν ἑκατονταπλασίονα». Καί μᾶς παρακινεῖ ἀκόμη νά τήν συν-δυάσουμε μέ τόν προφητικό λόγο τοῦ Κυρίου μας: «ἐάν μή ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσών εἰς τήν γῆν ἀπο-θάνῃ αὐτός μόνος μένει· ἐάν δέ ἀποθάνῃ, πολύν καρπόν φέρει».

Ὁ σπόρος τῆς σημερινῆς παραβο-λῆς δέν εἶναι μόνο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, ὅταν πέσει σέ ἀγα-θή γῆ, στίς καλοπροαίρετες δηλα-δή καί εὐσεβεῖς ψυχές τῶν πιστῶν ἀνθρώπων, φυτρώνει καί ἀποδίδει πλούσιους καρπούς, ἔργα δηλαδή ἀρετῆς καί ἁγιότητος. Εἶναι καί τά πιστά καί εὐσεβῆ τέκνα τῆς Ἐκκλη-σίας, τά

ὁποῖα, ἀφοῦ καλλιέργησαν στήν ἀγαθή γῆ τῆς ψυχῆς τους τόν σπόρο τοῦ Εὐαγγελίου καί ἀπέδω-σαν καρπόν πολύν, ἐπέλεξαν στή συνέχεια τόν δρόμο τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας, ἐπέλεξαν νά γίνουν σπόρος καί νά ἀποθάνουν γιά τό κοινό καλό, νά ἀποθάνουν φέρο-ντας «πολύν καρπόν» γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους.

Αὐτό ἔκαναν οἱ πρόγονοί μας, οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες μας, πού ἐπαναστάτησαν γιά νά ἀποτινά-ξουν τόν βαρύ τουρκικό ζυγό· πού ἀποφάσισαν μέ γενναιότητα καί τόλμη νά προσφέρουν τή ζωή τους καί τήν ὕπαρξή τους «γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστη τήν ἁγία καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερία». Αὐτό ἔκα-ναν οἱ πρόγονοί μας πού θυσία-σαν τή ζωή τους κατά τό ὁλοκαύ-τωμα τῆς Ναούσης εἴτε μαχόμενοι γιά τήν ἐλευθερία εἴτε πέφτοντας στά νερά τῆς Ἀράπιτσας εἴτε μαρ-τυρώντας γιά τήν πίστη τους στόν Χριστό στό Κιόσκι καί στίς φυλα-κές τοῦ Λουμπούτ πασᾶ στή Θεσσαλονίκη.

Θά μποροῦσαν νά μήν ἐπαναστα-τή-σουν, θά μποροῦσαν νά μήν δια-κινδυνεύσουν τή ζωή καί τά προ-νόμιά τους. Ὅμως δέν τό ἔκαναν. Ἐπέλεξαν νά ξεσηκωθοῦν γιά τό κοινό καλό, γιά τήν ἐλευθερία, πού ἤξεραν πώς ἴσως δέν θά μπορέσουν νά τήν ἀπολαύσουν οἱ ἴδιοι. Προτίμη-σαν νά θυσιασθοῦν καί ἔγιναν ὁ σπόρος πού ἔπεσε στή γῆ γιά νά ἀποδώσει καρπό. Ἔγιναν ὁ σπόρος πού πέθανε καί βλάστησε 90 περί-που χρόνια ἀργότερα τήν ἐλευθε-ρία γι᾽ αὐτήν τήν πόλη καί γιά τή Μακεδονία μας. Γιατί ἡ δική τους θυσία, ἡ θυσία καί τό μαρ-τύριο τῶν ἡρωικῶν Ναουσαίων, ἦταν ἡ ἀπαρχή τῆς ἐλευθερίας τῆς πόλεώς μας τό 1912. Ὁ δικός τους ξεσηκωμός, ἡ δική τους συμμετοχή στήν ἑλληνική ἐπανάσταση τοῦ 1821 γιά τήν ἐλευθερία τοῦ Ἔθνους ἦταν αὐτή πού ἔκανε τόν ἐλεύθερο Ἑλληνισμό νά αἰσθά-νεται τό χρέος καί τήν ἀνάγκη νά ἐλευθερώσει καί τή Μακεδονία καί τή Νάουσα καί ὁλόκληρη τήν πε-ριο-χή μας, πού στέναζε ἀκόμη κάτω ἀπό τόν τουρκικό ζυγό ἀλλά καί ἀπό τίς ἐχθρικές βλέψεις γει-τονικῶν λαῶν πού ἐποφθαλ-μιοῦ-σαν τή Μακεδονία καί ἐμπόδισαν τήν ἀπελευθέρωσή της μέ τόν Μα-κε-δονικό ἀγώνα πού εἶχε προη-γηθεῖ.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, σήμερα τά Ἐλευθέρια τῆς πόλεώς μας, τῆς ἡρωικῆς πόλεως τῆς Ναούσης ἀπό τόν τουρκικό ζυγό, λίγους μῆνες πρίν νά ἑορτάσουμε τή συμπλή-ρω-ση 200 χρόνων ἀπό τό ὁλοκαύ-τω-μά της τό 1822, τιμοῦμε ὅλους ὅσους ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευ-θερία μας. Ὅλους ὅσους ἀγωνίσθη-καν γιά νά διατηρηθεῖ ἡ πίστη καί ἡ ἐλπίδα γιά τήν ἐλευθερία. Ὅλους ὅσους ἔδωσαν τή ζωή τους στόν κοινό ἀγώνα τοῦ Ἔθνους γιά τήν ἀνεξαρτησία καί τήν ἐλευθερία. Τούς τιμοῦμε μνημονεύοντας «τῆς ὑπε-ρό-χου αὐτῶν θυσίας», ἀλλά καί μή ξεχνώντας ὅτι εἶναι καί δικό μας χρέος νά βάζουμε τό κοινό συμφέ-ρον, νά βάζουμε τό συμφέρον τῆς πατρίδος καί τοῦ Ἔθνους μας πά-νω ἀπό τό προσωπικό καί ἰδιοτελές μας συμφέρον, πάνω ἀπό τίς μι-κρό-τητες καί τίς διχόνοιες πού μᾶς χωρίζουν, νά

εἴμαστε ἐνεργοί πολί-τες γιά νά συμβάλλουμε καί ἐμεῖς στήν ἐνίσχυση καί στήν πρό-ο-δο τῆς πατρίδος μας, χωρίς νά ἐπαναπαυόμεθα σέ ὅσα μᾶς χάρι-σαν οἱ πατέρες μας μέ τή θυσία καί τό αἷμα τους, ἀλλά νά συνεισφέ-ρουμε ὅσο περισσότερο μποροῦμε γιά νά παραδώσουμε στίς νεώτερες γενεές τήν πατρίδα μας καλύτερη ἀπό ὅ,τι τήν παραλάβαμε. Αὐτό πε-ρι-μένουν ἀπό ἐμᾶς καί οἱ ἡρωι-κοί πρόγονοί μας πού τιμοῦμε σή-με-ρα καί σέ κάθε ἐθνική ἐπέτειο. Ἄς κάνουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τό χρέος μας.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK